

EDINOST

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in
soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:
za vso leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „3.—“; „4.50“
za četrt leta „1.50“; „2.25“
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbe brez priložene naročilne se
upravnštvo ne osira.

Oglaš in oznanila se račune po
vračila v potit; za naslove z delovni
škami se plačuje prostor, kolikor bi
obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd.
se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici
Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti
frankovano, ker nefrankovana se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema upravništvo v ulici Carintia 28.
Odpri reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinost je mč.“

Vabilo na naročbo.

Prvo poluletoje bliža se svojemu koncu. Stare naročnike prosimo nujno, da pravočasno ponove naročbo, da ne nastanejo neredi pri odposiljanju lista. Prijatelje našega lista tudi prosimo, da gledajo nam pridobiti novih naročnikov. Cena je razvidna na čelu lista.

Upravništvo „Edinosti“.

Da se razumemo!

(Konec.)

Pravite nam, da ne pisati rekriminacij! Saj jih ne pišemo radi, verjemite nam! To je jako nevhvaležno delo: bodi si da se kake misli ne pove tako jasno in razločno, kakor bitrebalo — morda se je tu pa tam zlog nekako ponesrečil — ali da so ljudje, do katerih je govoriti, od mere občutljivi: zamera je na to ali ono stran neizogibna. Da pa smo opetovano pošiljali opomine svoje v belo Ljubljano, imeli smo v to tehničnih vzrokov. Pri tem pa tudi nam ni bil nikdar namen postajati osebnim.

„Naj si pridobiva ideja združenja vstrajnih doslednih privržencev ne samo v sredini nego i ob periferiji Slovenstva.“ Iz tega stavka zveni nam nasproti trditev, katerej moramo — kakor nam je sicer žal — oporekati. V teh vrsticah je čitati, kakor da je bilo do sedaj le v Ljubljani privržencev ideje združenja, ne pa ob periferiji. Da bi bilo res tako, gotovo ne bi bili mi nikdar zinili žal-besede. Uprav zato, ker smo absolutni privrženci ideje združenja — uprav zato, ker se v Ljubljani ideja ta ni gojila vsestranski in v tolikej meri, kakor bi trebalo; uprav zato, ker Ljubljana do sedaj ni povsem umela idealne svoje naloge —

uprav zato pisali smo rekriminacije. Na našej strani niti ni prostora vprašanju: je-li Ljubljana vredna, da postane središče slovenske upravne skupine? — To vprašanje je za nas rešeno, odgovor na to vprašanje imamo že davna gotov: Ako ni vredna, pa mora postati vredna, da zasede mej nami odlično, odmerjeno jej mesto! Na to delati je dolžnost nas vseh. Mi se zavedamo te svoje dolžnosti in vršiti jo hočemo dosledno ne glede na morebitne neprijetnosti.

Ali da se vrnemo k zaključku članka v zadnji našej številki. Rekli smo tam, da glede na to, kar se da in je mogoče doseči, ni smeti iskati analogije med odnošaji v središču in onimi ob periferiji. Mnogo Ljubljanske gospode — ponavljamo, da ne vsi — prišedši ob raznih prilikah mej nas ob periferiji, kaj radi primerjajo razmere — recimo: naših družtev — z razmerami družtev Ljubljankih. Nekakov ponos veje nam nasproti, kakor da bi se nam hotelo reči: Vidite, kje smo že mi in kje ste še le vi! Ali gospodje ti ne jemljejo v poštev delujočih faktorjev, ne jemljejo v poštev razmer in ne pomislijo, kakega vzornega rodoljuba, kolikega delovanja, kolike požrtvovalnosti in kolikega — čujte! — osebnega poguma je trebalo, da smo si osnovali ono malo, kar imamo! Uprav teh dni pritožil se nam je odličen rodoljub, kojemu gre važna beseda ne le v našem Tržaškem javnem življenju, ampak v političnem življenju Slovencev v obče, ker je nedavno nekje čital suhoparen, nam Tržačanom namenjen nasvet: naj si najprvo preskrbimo narodnih, svojih šol! Naj si preskrbimo svojih šol! Ali mi bi bili gospodu, ki nam je dal moder sovet, od srca hvaležni, ako bi nam bil tudi povedal kako! Da imamo mi v svojih rokah deželni zbor, deželni odbor, deželni šolski svet itd., ali da bi bili vsaj primerno zastopani v teh korpo-

racijah, gotovo ne bi bilo treba težiti o nedostatkosti našega šolstva. In treba je, da enkrat povemo vso resnico: sami iz sebe se v tem pogledu ne bomo pomaknili ni za en sam korak naprej; ali vsaj tako dolgo ne, dokler ostane mer vladine politike na Primorskem taka, kakoršna je sedaj. Kaj sledi iz tega? Da morajo vsi naši napori delovati v to, da se premeni mer te vladine politike. V ta namen mora pa iti ves narod slovenski v boj; — absolutne koncentracije vseh naših sil je treba, da uverimo vlado o napačnosti njenega dosedanjega postopanja. Vsi govori naših državnih poslancev — in naj so še tako lepi in navdušeni — nam ne bodo pomogli, ako se naporov ne udeleži ves narod. Vsi pojavi političnega našega življenja morajo težiti po tem cilju; le to bi imponovalo, ako bi vsi faktorji našega življa — podpirani po odločnej volji skupnega naroda — stopili na noge. Osamljena akcija nas Tržaških Slovencev ali recimo tudi vseh Primorskih Slovanov, ne bi imela in ne bode imela nikdar zaželjenega uspeha. Ako bi od nas zahtevali, da rešimo to nalogo sami, značilo bi, kakor da bi pritlikavcu rekli, da naj gore prenaša. Glejte, mi imamo zastopnika, kateri je imel v očigled žalostnim razmeram žalosten pogum, da je na odličnem mestu izrekel gorostasne besede: Die Verhältnisse im Küstenlande sind ganz normal, wir sind ganz zufrieden. — In ta poslanec ima v Ljubljani najodličnejših in najodličnejših somišljenikov!

Kje torej bôdi sredotočje vsem našim naporom? Kje drugje, nego v središču. Tu ponavljamo zopet besede, ki smo jih napisali v 15. številki letošnjega leta: Periferija vrteti se mora okoli središča, to je že natorni zakon. Središče pa ne bôdi samo glava vsemu onemu, kar je obdaja, ampak glava bôdi tudi skrbeča

mati vsem služečim jej udom; ona poznaj vse skrbi in potrebe teh udov; dolžnost je središču, da vliiva vsem obkrožujočim jo pokrajinam novih močij, ako bi hotele opešati v narodnem beji. Vžigati mora z dokazi sočutja nove srčnosti, tam, kjer je začel pogum pojemati. Ako imajo udje dolžnosti svoje do glave, ima pa tudi glava dolžnosti svoje do udov. Mej glavo in udi vladati mora — dasi stoji prva na vzvišenejšem mestu — drug drugega podpirajoča vzajemnost.

Mi menimo, da so besede te dovelj jasne. Nikdo ne more iz njih izvajati brezbriznosti ali celo animoznosti do središča našega. Rekli bi, da besede te pričajo o nasprotnem. Ljubljana naj zapusti dosedanje svoje stališče tesnosrčnosti in se postavi na ono častno mesto, katero jej vsi od srca privoščimo. Seveda bôdi s tem častnim mestom združene tudi dolžnosti — dolžnosti do nas ob periferiji. Kar boste na Kranjskem za nas storili, služilo bode tudi vam v prid. Ako se bode krepila straža ob mejah, tem lepše bode mogla procvitati domovina v sredini svoje. Tako razumemo mi slovensko vzajemnost; takej vzajemnosti služili bodemo verno in zvesto; za tako vzajemnost hočemo vstrajno delovati.

Žaliti pa neamo hoteli nikogar, ker nam je za stvar in ne za osebo.

—t—

Šolstvo v Trstu in njega okolici.

VII.

Uzrok duševnemu in vsled tega tudi gmotnemu propadanju tržaških in okoličanskih Slovencev je uprav vladina popustljivost napram Italijanom. Nobena

PODLISTEK.

Buruš.

Čudno se glasi ta naslov, kaj ne? In vender se nahaja ta izraz v slovenskih krajih, kjer bi človek še ne mislil. Čul sem ga te dni v Kanalu, kjer sem bil prisiljen čez noč ostati in se malo seznaniti s tamošnjimi odnošaji.

Bilo je v „lokandi“ pri zlatem levu, kjer gospodari ljubeznjivi Tónceli Šegalov. Kréma se je od nekaj sem zvala „Al Leon d'oro“. Kanalskim fantom pa ta zlati, pod zlatim levom postavljeni napis — tako se mi je pripovedovalo — ni kaj ugajal, posebno pa ne, ker je bila tačas čitalnica v istej gostilni in je gospod Tónceli sam veliko sodeloval za dober uspeh tega društva proti tadajšnjemu „Lesevereinu“, kateremu je gospoda pripadala. Vmislili so se torej fantje in dali so po nekem čarovnem potu kar čez noč „Leon d'oro“ spremeniti v „zlatega leva“. — Pravili so mi, da je pri tej coperniji posebno izdatno pomagala „kunšt teh hrušk“ pokojnega kralja iz Geta. No! naj si bode stvar, kakoršna si hoče! Dostavim, da me je povest „zlatega leva“ zanimala in mi še na um ni prišlo, iti k počitku, dasiravno nas je Tónček posvaril, da je

ednajsta ura že odbila. — Ravno pri tej priliki se zadere Karlo Čebejev in zavrne sitnega opominjevalca, češ, da še svojega „cibidina“ ni popil in vendar hoče spat iti. „Saj ga že tako moraš plačati, če tudi je kisel“, zagodnja Karlo. „Buruš!“ ga zavrne Tónček, „ki misleš, da bom tle stôu de jutre zjutro zauđlj tega vina, alpa zauđlj tebe tlelô.“ „No viš, kako neumno govoriš,“ se odreže Karlo; „ali si že pozabil, da si ravno ti buruša vganjal, ko si vrabce lovil. Takrat si pokazal, da si pravi buruš in zdaj hočeš pa meni dati ta „titele“.“

Pričkanje, dasiravno samo na sebi čisto nedolžnega in prijaznega, domačega značaja, je bilo za me velike važnosti, posebno pa radi tega, ker sem se nadejal, da obogatim slovník svoj za en nov izraz.

Doslej še nesem slišal tega izraza in radoveden, kaj pomenja, poprosim Čebejevega Karla, da mi ga raztolmači. — Pripovedka je bila sicer kratka ali vendar vredna, da sem jo poslušal.

Za nas filologe je pa tem važnejša, ker iz nje moremo posneti pomen izraza, kateri res zasluži da ga sprejmemo v novi Wolfov besednjak. (Če se smemo nadejati, da bode skoro izšel! Op. stavčeva.) Tedaj čujte, kaj pripoveduje Karlo Čebejev.

„Bilo je tistega leta, ko je še moj ranjki brat Pepeli študiral. Njegov součeneec je bil Štefa Kinderčev. Kam da je ta-le sedež prišel, nič ne vemo. Pravijo, da je šel doli čez morje in da je kje doli na koncu naše zemlje. — Tistega leta tedaj sta prišla ta dva „puoba“ študenta prav sëm v Šegalovo oštarijo — prav smo sedeli pri tojle mizi. Bilo je zvečer o olo devete ure meseca avgusta. Tónceli Šegalov je kupal ravno polento in ponudi, kakor je že navajen, naj posegnemo po njej. Pa kaj smo hoteli s tako malo polentico. Bilo nas je polno okolu mize. Bil je Štefa Kinderčev, moj brat Pépeli, jaz, Tónceli Kotlarjev, Pépeli Henikov, Mine Jakmov, Frane Černčev, Miha Čarbonov, Ceni Plavčev in še dosti drugih. Ko bi se bili mi lotili tiste polente, bi bil moral šjor Tónceli še naj manje trikrat postaviti kotliček nad ogenj. Mi pa mu nesmo hoteli prikratiti večerje in zavoljo tega je tudi moj ranjki brat rekel: „Veš, ko bi bili še tiči sê žvacetom (polivko), potle bi pa pomagali.“ „Oho! fantje,“ pravi „puob“ Kinderčev, „ali zares hočete tičev? Lehko jih dobite. Noč je prav lepa in jasna — in nič lažjega ni, kot vrabcev ob tej uri loviti. Da bi le vedel kje za kako veliko murvo, kamor hodijo vrabci spat, pa jih

vse polovimo.“ „Kako? kako?“ povpraševali so vsi vprek. „Na čisto priprost način,“ pravi Štefa. „Vžge se na železneje plošči pest dobrega žvepla, katero se postavi pod drevo; eden se spravi na nje in potrese. Vrabei se omotijo po žveplenem dimu in popadajo na tla.“

„Ti hunik, ti,“ pristavi Tónceli Šegalov. „Pojdite po tiče; jaz bom med tem skuhal drugo polento in — tiči s „točem“ bodo precej napravljeni. Moja žena Vam jih pripravi, da porečejo sami „furt po drugo!“

Vsi so bili enih misli in želja: vrabce s „točem“ in polento, to pa to! — „Veste kaj!“ se oglasi Franc Čenčev „v gradu, pred našo hišo je velika murva; na njej se zbirajo vrabci iz cele okolice; dobimo jih gotovo dvesto. Žepla nam je od zadnjega žveplanja še ostalo in tako nam ne treba drugega, kakor malo žerjavice, katere pa pri nas prav danes ne manjka, ker ravno pečemo kruh.“

Vstali so fantje izza mize in šli v grad vrabce lovit, gostilničar je pa podtikal ognju, da zavre voda za drugo polento.

V gradu prinese Franc Černčev pokrov od peči in na njem žerjavice; drugi potrosi po njej žveplenega prahu in postavi goreče žveplo pod starinsko murvo.

država na svetu bi ne ravnala tako z državi protivno stranko — ako sama sebe čisla in hoče biti ugledna pri družih — kakor postopa avstrijska vlada z italijansko stranko v Trstu. Družita „Progresso“, „Ginnastica“, „Pro patria“ itd. s svojimi šopirnimi idejami in napetimi namerami bi nikjer drugod ne imela trajnega obstoja kakor v Avstriji. Skoraj vsa tržaška lahonska družva kažejo rogove lojalnosti in zvestobi; vsa uprava naperjena je v to, da ruši vpliv avstrijskemu čutu; v mestnej zbornici, da, celo v mestnih službah, so nastavljeni nekateri možje, kateri Avstriji vedno zabavljajo in jo sramote, n. pr. Raskovič, ki o državi sploh ničesar noče slišati ter se sam imenuje demokrata in socialista! Ti ljudje sklepajo o avstrijskih zadevah, upravljajo avstrijski denar, žive od njega; pri tem pa pridno spodkopavajo vero v Avstrijo in goje iredentarske skomine. Zadosti, da omenjamo sinova Raskoviča in De Franceschia — izdelovatelja petard — da vemo, kakošne posledice ima strastna zagrizenost očetov.

In tej strastnej stranki, tem političnim zagrizencem prodani so tukajšnji Slovani, njim je predano ljudsko šolstvo, čigar namen je narod ohraniti! Zakleti Lah pa ne bode dovolil, da se v šolah — njemu podrejenih — uči njemu tuj jezik! Kakšne pravicoljubnosti in ravnopravnosti si pač moremo upati od stranke, ki je zakleta sovražnica našega jezika in naroda?

Mi Tržaški Slovenci sprevidimo delovanje vlade, nje protežiranje italijanske stranke, koje je bilo vzrok, da smo tako oslabei ter leto za leto čemdalje bolj pešamo. Preminiti, nehati pa nečemo, tudi nečemo še dlje časa ostati v sedanjem položaju. Ni mesto, niti vlada ne sme z nami tako postopati in prezirati naše težnje.

Ako je slavnej vladi na tem ležeče, da se ohrani slovenski življ ob Adriji, stori naj v to potrebne korake. Če tega ne stori, misliti bode prisiljen tukajšnji slovenski narod, da ga je vlada prepustila nemilej usodi. Ako zadnje dopušča, pričakuje naj si časov, ko se bodo v Italiji navadne Oberdankove demonstracije spremenile v terjatve tudi od one strani, katera je dosedaj odločno tajila, da goji iredentistiške nazore. Doba ta nastala bode kmalu, kajti vsa sedanja uprava, nastojanje in hlepenje naperjeno je v ta cilj: — združenje z Italijo. Caveant consules tedaj ne respublica detrimenti capiat.

Dokler v Trstu obstoji še peščica slovenskega življa, ta bode branila, da se nasprotni stranki želja ne izpolni.

Kadilo se je močno, ali vrabcev vendar ni hotel nijeden pasti na tla. „Na čakaj, grem pa jaz na drevo“ pravi Tonče „pa malo potreseš; pa boste videli, kako bodo kapali, kakor zrele murvice.“

Komaj se spravi na drevo, že sfrčijo oplaseni vrabci. Tonče pa stresa prazno vejčje.

Kar na enkrat začne sam kihati in vpiti: „Ne kaditi, če ne se udušim.“ Udušilo bi bilo kmalu ubozega Tončeta. No rešili smo ga vendar slednjič take nesreče.

Ko je Tonče spet dospel na trda tla in se žveplenega dima oprostil, je še-le spoznal, da sta mu jo študenta „naredila“; razjarjen hoče enega popasti, ali tička sta že bila odnesla pete. Uro kasneje ju dobimo pri Šegalu, ko sta pri cebedinu posegala po novej polenti; gostilničar je pa čakal na vrabce. Pokojni Tinceli Šegalov je pa izvedel, kako smo vrabce lovili. Ko na vratih ugleda Tončeta, se mu začne smejeti, rekoč: „A s' gladu, špegu, zjôu, kûku, pa nič vidu?“ Buruš si, pravi buruš! — „Tako vidite, gospod, je beseda buruš nastala“, dokončal je v smeh vseh navzočih Karol svojo povest, katera pač zasluži, da se vrstí med domače kratkočasnice. Čuk.

* A si, gledal, špegal, zijal, kupal, pa nič videl.

Mi Slovani borili se bomo tudi proti Oberdankovemu demonstriranju z eno odločnostjo in srčnostjo, kakor za svojo domovino. V tem ne bomo sami, kajti za seboj imamo vse naše avstrijske brate, kateri se bodo postavili proti krivici, ki zatira slovanski tukajšnji življ pod pretezo, da se podpira italijanska narodnost. Menimo, da ustavni zakoni jamčijo tudi nam Slovanom enako podporo in brambo.

Avstrijska vlada delovala bi izvestno v lastnem interesu, ako bi se odločila zapustiti enkrat staro političko pot na Primorskem ter vpeljati tu nov, Slovanom pravičnejši politički tir. Dokler se pa bode trdno držala zastarelih načel izza beneškega vladanja ter pustila vlado Primorske izključljivo v rokah Italijanov; dokler se ne bode opirala na istinite razmere in ozirala na težnje tukajšnjega slovenskega prebivalstva: zapirala bode le pot miru in spravi v tukajšnjih deželah.

Sprava in miroljubno življenje z italijansko „napredno“ stranko v Trstu je nemogoča. Razlika mej laškim jezikom in slovenščino je gorostasna; razmerje števil obeh narodov je ugodno laškej stranki, koja tretjino Slovanov skoraj zanikuje. Že večkrat storili so se poskusi napraviti kompromis z zmernejšimi italijanskimi elementi — in slovenski poslanci bili so pri tem v svojih tirjavah jako zmerni — ali vsi poskusi so se razbili ob zagrizenosti in odločnosti laškej, katera povsod hoče za-se levov del, a Slovanom ne dopušča niti jagnjetovega. Razlika teženj in skrajno strankarstvo „tudi-avstrijskih“ krogov mej primorskimi Lahy sta nam pokazala — osobito ob zadnjih mestnozbornskih volitvah — da je premirje z njimi neizvedljivo.

Od pretirane in krivično zastopane deželne avtonomije Lahov v Trstu se nam ni nadejati enakopravnosti niti v šoli niti v uradih, radi česar nam mora pomagati vlada, oziroma pomagati si moramo sami, zahtevajoč od vlade izvedbo §. 19. ustavnega zakona na podlagi narodne avtonomije, od katere je odvisna naša bodočnost. Kader se bodo v Avstriji narodi sami upravljali, skrbeli bodo pred vsem za narodno šolstvo, čegar potrebo v Trstu in okolici britko občutimo.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Občni zbor družva „Pro-Patria“ bode dne 29. t. m. v Tridentu. Udeležba od strani Primorske bode nekda mnogobrojna. Došli bodo vsi italijanski poslanci. Ustanovil se je poseben odbor, kateri bo slovesno vsprejemal udeležence. Na dnevnem redu bode tudi predlog o ustanovitvi italijanskega vseučilišča v Trstu. Prihodnje središče družtvu bode Trst; predsednik pa dr. Attilio Cofler.

Plenarna seja ogerske delegacije vsprejela je dne 26. t. m. proračun o rednih in izrednih potrebščinah za vojsko, potem ko je zastopnik vojnega ministra izrekel, da vprašanje o zvišanju preženčnega števila še le študirajo. Vprašanje glede brezdimnega smodnika je že dozorelo in se bode ta smodnik skoro uvel.

Predvečerašnjem preteklo je deset let, odkar je sedanjí naš finančni minister vitez Dunajewski vsprejel finančni portfôlj. Nočemo tajiti, da se neso za njegovega ministrovanja ljudstvu naložila razna težka bremena, a priznati nam je, da je morda najspretnejši finančni minister, kar jih je imela Avstrija v zadnjih desetletjih. Če že ne družega, priznati mu moramo to, da je prenehal z vednim kopičenjem novih dolgov. Tudi minister domobranstva grof Welserheimb slavil je istega dne svojo desetletnico.

Na mestnikom Tirolskim imenovan je dosedanjí namestnik gorenje-avstrijski grof Merveldt; dosedanjí dvorni svetnik pri namestništvu v Inomostu baron Puthon imenovan je gorenje-avstrijskim namestnikom. Odstopivšemu namestniku baronu Widmannu pisal je škof Briksenški Aichner jako prisrčno pismo v slovo.

Dne 26. t. m. vršile so se deželno zbornske volitve v kmečkih občinah Moravskih. Razmerje mej Nemci in Čehi je ostalo isto: Nemci so ohranili 8 mandatov, družih 23 po Čehi. Od teh 23 mandatov priborili so Mladočehi, oziroma kmetška stranka 5 mandatov.

V nekem dopisu, poslanem Dunajskej „N. Fr. Presse“ priznava grof Wurmbandt, da se res vrše obravnave, da bi se sklenil kompromis v veleposestvu Štajarskem, da-si taji, da bi bila inicijativa od njega izšla. Stvar je sprožila klerikalna stranka sama. Konservativni „Grazer Volksblatt“ piše o tem: „Nemški liberalizem ne bi trpel prav čisto nič, ako bi odstopili par mandatov tako močnej manjšini. Ako odkloni (nemški liberalizem) to ponudbo, pokazal bode, da mu ni do tega, da bi se mu v narodnem pogledu približali konservativci, dasi navadno se sveto jezi očitajo klerikalcem izdajstvo na nemškej stvari.“ Torej tako daleč smo že, da nemški konservativci iščejo — ne iščejo, ampak prosjačijo prilike, da bi se mogli v narodnem pogledu približati liberalcem! Vsi ti dogodki morali bi biti nam Slovanom v pouk, da se smemo le sami nase zanašati in da so nam stranke družih narodnosti — in naj imajo to ali ono politično barvo — v narodnem pogledu le sovražne. Sicer pa „N. F. Presse“ tudi v zadnji številki odločno odklanja vsak kompromis in brije norce iz ponudbe konservativcev. „Zmernost je zvezda z vodnika, katera vara Nemce in jih zводи v močvirje.“ In potem pa vladni proroki nam na vse pretege propovedujejo, da bodimo zmerni. Pojte rakom žvižgat: kar je na jednej strani prav, mora biti na drugej tudi.

Vnanje države.

Ruski politički krogi neso zadovoljni s pogodbo, ki ste jo sklenili Angležka in Nemčija glede odstopa otoka Helgoland. V Rusiji menijo, da je Angležka izgubila s to pogodbo na svojem narodnem ugledu, moralni vspeh da je tedaj le na strani Nemčije. Nemčija si je pridobila izvrstno oporo za obrambo nje obrežja in zajedno vstvarila hudo zapreko ruskej mornarici, ako bi ta-le hotela odpluti iz vzhodnega morja. Rusija ne more ostati mirna videč, kako dan na dan narašča upliv mogočnega nemškega tekmeča. „Graždanin“ zahteva, da Rusija najzdatnejše podpira Srbsko proti Avstriji. Trenutek da je ugoden, da se odpre ruskej trgovini novih tal. Rečeni list priporoča osnovo trgovske družbe, ki bi pospeševala trgovino mej Rusijo in Srbijo. Politična podpora je Srbom zagotovljena, dokler ostanejo zvesti sedanjej politiki. V finančnem ministerstvu izdelal bode poseben odsek načrt za rusko-srbsko trgovinsko pogodbo. V tem odseku so tudi generalni konzul Beligrajski in dva zastopnika Srbije. Zajedno se bode sklenila tudi konsularna pogodba, vsled katere se bodo ob Črnem morju osnovali srbski konsulati.

Torej stranka Srbskih naprednjakov se hoče res organizovati in tudi udeležiti volilnega boja. „N. F. Pr.“ piše, da se bodo naprednjaki v skupštini pridružili liberalcem. Po našem menenju se bode liberalna stranka le kompromitovala, ako se iz gole zavisti do radikalcev zveže z zloglasnimi naprednjaki.

Gospodje v Bolgarskej imajo pogum, to so jim mora priznati. Sklenili so nekda, da bodo ostavili plačevanja tributa, ako ne bi Turška vlada ostavila svoje

apatije. Le naj gledajo, da se ne izpodtaknejo na tej opolzkej poti!

V Nemčiji imajo novega finančnega ministra. Dosedanjí župan v Frankobrodu Miquel prišel je na to mesto. Liberalni (to je židovski) listi pozdravili so ga kaj simpatično, ker se nadejajo, da ne bode uvel borznega davka. Pač pa mislijo povišati direktne davke, da bodo mogli pokrivati silne potrebščine države. Torej zopet stara pesem: Ubogo ljudstvo trpi in plačuj, bogati jud se pa dosledno izogiba vsakemu bremenu.

Domače vesti.

Prijateljem g. Ivana Nabergoja javljamo, da je neustrašljivi voditelj naših okoličanov bil res bolan, a da se mu je stanje že zdatno zboljšalo. Simpatije naše do vrlega moža morajo se še povečati, ako pomislimo, da je vzroka bolezni največ iskati v onej viharnej seji mestnega sveta, ko se je bilo vsak trenutek bati, da lahonski srditeži kar pobijejo ubozega Nabergoja. Da! na naših tleh rastejo mučeniki!

Odlok načelne važnosti. Poročali smo nedavno, da je slavni Tržaški magistrat uprav v zadnjem trenutku prepovedal napovedano veselico barkovljanskega družva „Adrija“. Proti tej neosnovanej, le iz strastnega sovražstva do nas Slovencev — in osobito do okoličanov — nastalej odredbi magistratovej storilo je vrlo društveno predsedništvo vse potrebne korake. Zadovoljstvom bilježimo vest, da se je tudi visoko namestništvo prav resno in nepristransko bavilo s to zadevo in celo poizvedovalo na lici mesta. Dne 26. t. m. pa je dobilo društveno predsedništvo dopis od magistrata (št. 24052/8), v katerem se objavlja, da je visoko namestništvo razveljavilo rečeno prepoved ter dovolilo, da se veselica priredi po že objavljenem programu. Navidezno ta zadeva ni posebne važnosti. Ako pa pomislimo na neizogibne pogubne posledice, katere bi mogle nastati za vse društveno življenje naše, ako bi le parkrat obveljalo to magistratovo nasilje, mora nam biti jasno, da je gori imenovani odlok Tržaškega namestništva velike, načelne važnosti. Za ta odlok smo slavnemu namestništvu od srca hvaležni. S tem pa nikakor nečemo reči, da je namestništvo z rečenim odlokom napravilo kako koncesijo nam Slovincem; o ne: dalo nam je le, kar postava veli. Ali mi Slovenci smo že tako navajeni, da nas le redkokedaj doleté postav dobrote in zato se radujemo, ako nam kedaj vender-le privoščijo, kar se sicer samo ob sebi razume. Veselica „Adrija“ bode jutri popoldne v vrtu gostilne „Al Risorgimento“. Program priobčimo na drugem mestu. Kakor rečeno: te veselice zgodovina zadobila je neko občo važnost in nadejamo se, da besede naše ne padejo na nerodovita tla, ako prosimo vse mestne Slovence, da se v kolikor móči velikom številu udeležijo jutrajnje veselice v Barkovljah. Pomisliti je tudi treba, da je imelo društvo „Adrija“ vsled prepovedi napovedane veselice nad 100 gld. škode. Dolžnost naša je, da vsak po svojej moči odškodujemo društvo, ki se tako neustrašljivo bori za narodne pravice naše.

Tržaški mestni svet imel je predvečerašnjem svojo sejo. Predsednik je objavil, da bode svetnik dr. d'Angeli zastopal mestni svet pri občnem zboru „Pro Patrie“, kateri bode v Tridentu dne 29. t. m. Upravi mestne blagajne za leto 1888 dali so brez debate absolutorij; istotako so odobrili poročili mestnega muzeja umetnosti „Revolte“ in naravo-zgodovinskega muzeja. Municipalno delegacijo so pooblastili, da naprosi pri vladi dovoljenja za pobiranje 17% na občinske doklade davku na hišno najenščino za leto 1891, ne ozirajo se na obravnave, ki se vrše glede hišnega davka in davka na

hišne najemščine. Vzeli so na znanje izkaze o dohodkih mitnic in klavnice za leto 1889. Bile so tudi obravnave o raznih osebnih zadevah. Za II. razred italijanskega oddelka v Šklednju imenovali so učitelje Josipino Coccever.

Iz Trsta se nam piše: Javljam Vam danes povest, kako je tukajšen Nemeč, član nemškega „Turnvereina“, hotel Ruse opehariti. V Milskem zalivu zasidrana je ruska oklopnica „Vladimir Monomah“, ki ima nad 500 mož na krovu. Možstvo je poleti vse belo oblečeno in ima tudi belo obutev in zato je poveljnik oklopnice naročil pri tukajšnjem čevljarji Nemeč Nimmerichterji 500 parov postolov (šolnov) od belega platna. Nemeč je naročilo opravil in oddal vseh 500 parov v nadi, da bo se blago tebi nič meni nič brez ugovora odobrilo. A Rusi so naročeno blago vestno pregledali in takoj našli, da se je pri postolih mesto usnja rabil le karton itd., da jih je nemški čevljar hotel opehariti. Zato so mu dali bele postole nazaj ter so obdržali svoje rublje. „Sl. Narod“.

Kupovanje glasov. Pri volitvi za Tržaški mestni zastop bil je nekov Vincenc Sanein hud agitator za lahonskega kandidata za I. okraj Karola Banellija proti slovenskemu kandidatu dr. Saneinu. Vincenc Sanein dal je volilecema Luku in Mihaelu Flego neko svoto denarja, da bi glasovala za gorečenega lahonskega kandidata. Včeraj so vsi trije imenovani stali pred sodiščem radi pregreška proti členu VI. zakona z dne 17. decembra 1862 št. 8. ki se glasi: Kdor ob času volitev pri izvrševanju političnih pravic kupuje ali prodaja glase volilcev, ako na zviščen način upliva na glasovanje ali na njega izid, se stori krivega prestopka v koliko se to njegovo postopanje ne bi moglo kvalifikovati kot zločin in je kaznovati ostro zaporom od enega do 6 mesecev. Saneina so obsodili na tri tedne ostrega zavora, oba Flego sta pa vjela po en teden. Zapomnite si to volilci!

Osemešili so se. Dr. Baseggio sklical je v nedeljo tukaj v Trstu shod, kateremu naj bi bil namen, vzbuditi italijansko politično društvo za Istro do novega, uspešnejšega delovanja. Ali o groza! došlo je vsega vkup samo katic 10 gospodov — iz mesta celo samo dva. Velikanski „fiasco“ videl se je neizogiben. Niti to najžalostnejša ironija: prirede shod z namenom prepovedati društvo in je dovesti do vselejšega življenja, a pride jih borih deset glav — vsakako slab omen bodočemu „vselejšemu delovanju“. Ta dogodek naj zabilježijo v svojej iredentovski kroniki kot gorostasen škandal. Ali že znan slovenski pregovor pravi, da je vsak izgovor dober, če ga prav pes na repu prinese. Tak izgovor našla je tudi žalostna ta italijanska družba. Izgovora sicer ni prinesel pes na repu, pač pa ga je iztaknil puljski odvetnik dr. Baseggio. Saj pravimo: kdor zna, pa zna! Čujte torej, kako je kunštni dr. Baseggio izlekel malobrojne gospode iz zadrge: rekel je, da je političjska oblast razžalila družbene pravice, ker je k zborovanju poslala svojega komisarja. Ker pa v navzočnosti komisarja — rekel je slavni Baseggio — ne kaže zborovati, zapuste naj vsi dvorano. In tako se je tudi zgodilo! Ker torej zborovanje neso mogli — kajti zborovanje pri tako maloštevilnej vdeležbi bil bi pravi škandal — in ker neso vedeli, kako bi se rešili iz zadrge, služiti je moral ubogi redarstveni komisar za golo pretevo, da so se mogli gospodje poizgubiti iz dvorane. To bi bila torej najnovejša komedija naše šinjorije! — Mi bi imeli le to pripomniti, da nam vladni komisar ni bil še nikoli v napotje, da ne bi mogli zborovati. Vzlic komisarja govorimo vselej odkrito in kakor smo se namenili, kajti mi nemamo ničesar na srecu, kar bi morali prikrivati pred božjimi in svetnimi postavami. Ako so

gospodje smatrali za potrebno, rečeni shod objaviti policiji, imela je policija neopovržno pravico, poslati k shodu svojega zastopnika. To je vendar jasno kot beli dan! Zakaj torej neso zborovali? Ako bi bil komisar brezpotrebno sezal v obravnavo in ako bi bil prekoračil svoje predpise, potem prišla bi še le vrsta na gospoda, da prestujejo. Prav ima organ isterskih Italijanov „L'Istria“ trdeč, da voditelji italijanske stranke so političsko nezreli.

Vsmilite se ubozih, od dela odpuščenih delalcev tovarne za plin! Delalci so izključljivo slovenske narodnosti. Kdor more, priskoči naj s kako denarno svoto na pomoč! Osebito pa naj se potrudijo oni, ki imajo priložnost v to, da preskrbijo ubogim ljudem za služka. Ob takih prilikah pokažimo, da smo vdani veri ljubezni, veri krščanskega vsmiljenja!

Lažnjivec „L'Indipendente“. V nekem odgovoru listu „Adria“ trdi „L'Indipendente“ da je bil veleč. g. župnik barkovljanski poklican k škofijstvu na odgovor radi tega, ker je cerkveni orgljavec po procesiji sv. Rešnjega telesa dan sviral neko koračnico. Župnik da je pa odgovoril, da je že organista pokaral. Na vsem tem ni nijedna besedica resnična. Veleč. g. župnik ni bil pozvan k škofijstvu, niti ni pokaral organista. Pač pa je soglasno menenje, da tako lepe procesije ni bilo v Barkovljah že dolgo let, kakor je bila letos.

Iz Kontovelja se nam piše: Pri snovanju tukajšnjega pevskega društva „Danica“ bila je edina misel, da bi to društvo vsaj deloma delovalo vzajemno s pevskim društvom „Hajdrih“. Sedaj, ko sme to društvo postavno delovati, nikdo ne misli več na to. Dasi so obe vasi skupaj, imajo skupno šolo in bi morala biti želja vseh, skupno delovati za povzdigo našega naroda, stojiti ti vasi v večnem prepiru in sovražstvu. Prav pogosto se dogajajo izgrede.

Teh izgrede se sicer ne udeležujejo udje ne enega ne drugega društva, in če se pripeti, da je bil kateri ud slučajno zraven, gotovo ni on uzrok teh nemirov. Da se pa to odstrani, treba, da se društvi prijateljsko združijo, potem bi nastal mir tudi med drugim občinstvom. To združenje mislim si takle: Prvič, da bi se društvi vzajemno obiskavali in tudi ob takih prilikah skupno peli. Pogovorili bi se tudi o marsičem, kar bi bilo na obe strani v korist. Ščasoma bi se priredilo skupne veselice in izlete. Seveda, da za sedaj je to še nemogoče, ker naše društvo ni še zadostno izučeno.

Da se doseže ta naš namen, treba je sedaj pri začetku stopiti na noge in delati na to, da se napravi mir in sloga. Obrnemo se torej do slavnega odbora pevskega društva „Hajdrih“, da nam pove svojo misel; pričakujemo ugodnega odgovora.

Vaše društvo je stareje in bolj izkušeno o društvenih razmerah, zato mu damo prednost; kdor pa ima prednost, ima tudi večjo odgovornost, da se naše želje uresniči. Naše društvo pa hoče napeti vse svoje sile za dober uspeh.

Bratski približalo se nam je tudi pevskega društva „Adria“, kojega slavni odbor nam je poslal čestitko ob priliki ustanovitve našega društva in nam slovesno zagotavljal prijateljstvo in pomoč v proslavo naše svete domovine proti navalom krutih nam sovražnikov.

Zatorej slavni odbori pevskega društva „Hajdrih“ „Adria“ in „Danica“ delajte na to, da se vresniči naše želje, ter s tem pokažemo našim nasprotnikom, da še živi slovenski narod ob sinjej Adriji, kateri sme tirjati svoje pravice.

Sloga jači, nesloga tlači.

Janko Verhovski.

Pevsko društvo „Adria“ Barkovljah. Vabilo na veliko veselico, katera bode v nedeljo dne 29. junija 1890, v vrtu gostilne „Al Risorgimento“ blizu župne cerkve. Vspored: I. A. Hribar: „Pozdrav gostom“,

zbor. 2. H. Ražem: „Himna Adrije“, zbor s spremljevanjem orkestra (novo). 3. Foerster: „Pjevajmo“, zbor. 4. Foerster: „Ave Marija“ iz operete „Gorenjski slavček“, mešani zbor s spremljevanjem orkestra. 5. S. Gregorčič: „Domovini“ deklamuje gospodičina N. N. 6. H. Volarič: „Kdo vstaja na dan?“, zbor (novo). 7. I. pl. Zajc: „Večer na Savi“, zbor s spremljevanjem orkestra. 8. K. Trifkovič: „Solški nadzornik“, vesela igra s petjem. 9. Prosta zabava in ples. Ako bode vreme neugodno, veselica se bode vršila v dvorani iste gostilne. Začetek ob 6½ uri zvečer. — Ustopnina 30 nč.; sedeži 10 nč. — Ker so stroški za to veselico veliki, se radodarnosti ne stavijo meje.

Iz sv. Križa dohajajo dan na dan pritožbe o tamošnjih odnošajih. Tako nam nekdo zopet piše: Pri nas ga ni in ga ni človeka, ki bi se pobrigal za korist občine. Gospod učitelj se le briga za to, da njemu samemu dobro gre. Dokler je bil pri nas učitelj Pelicon, bilo je vendar boljše, kajti je vsaj podpiral ljudi z dobrimi nauki in naveti. Sedanj pa čisto nič ne stori in ljudje so zabredli v grozno temo. Župan naš pa je na strani sedanjega učitelja, ker mu ta poslednji pomaga pri pisarijah. Da žalostno je: strašno valovje vzdiguje se čez nas in nas bode — bojimo se — preplulo. Kdor bi se v teh žalostnih časih dvignil ter nas rešil hude more, ki nas tlačijo, temu bi slava na veke slovela.

„Wiener Zeitung“ je objavila postavo o dovolitvi in pogojih za gradnjo dolenske železnice.

Deželnozborske volitve na Štajerskem. Včeraj bile so volitve v kmetijskih občinah. Izvoljeni so bili v Mariboru gg.: **Fran Robič** in **dr. Fran Radey**; v Ljutomeru g.: **dr. Ivan Dečko**; v Brežicah gosp.: **Josip Jerman**; v Slovenjem gradu g.: **dr. Lipold**; v Ptujju g.: **dr. Jurtela**; v Celju gg.: **dr. Josip Sernec** in **M. Vošnjak**.

Ta izid je velečasten za Štajerske Slovence. Razen dr. Šuca, ki se je moral umakniti jako priljubljenemu župniku, dr. I. Lipoldu, prodrl so vsi predlagani kandidati. V Celji bila je volitev v jednoglasna, tudi volitev na Ptujju sme se zmatrati jednoglasno. V Mariboru, kjer je bil nemškutarjev napor najhujši, imela je narodna stranka 14, oziroma 16 glasov več, nego pred šestimi leti. Lepa je bila tudi volitev v Brežicah, osebito pa nas veseli ona v Ljutomeru, kjer je navzlic vsej agitaciji glavarja Mac Nevina zmagal uzorni rodoljub dr. Ivan Dečko, izredno delavna in spretna sila.

Umrljivost v Trstu. Od nedelje 15. junija do sobote 21. junija umrlo je v Trstu 36 možkih in 27 ženskih oseb, skupno torej 63. V istem tednu preteklega leta umrlo je 55 oseb.

Otroka je odložila neka nepoznana mati pod stopnicami hiš. šte. 13. v ulici Via dello Squero nuovo. Uradnik Emil Hoffmann vsmilil se je ubozega črviča. Poleg otroka našli so listek z napisom: „Ona oseba, katera bode našla to dete, rešila je bode gotove smrti in blagoslov moj bode spremljal nje družino“. Podpis se je glasil: „Neka mati, ki niti zase nema zadosti kruha.“

Poskus samomora. Težak Josip Primožič poskočil je, hotel se usmrtiti, v morje; toda izlekli so ga še o pravem času mornarji in ga izročili redarstvu.

„Slovensko petje v preteklih dobah“. Spisal, izdal in založil **Fran Rakuša**, nadučitelj. Došla nam je ta lična knjižica. Prečitali smo jo se zanimanjem. Razdeljena je v tri dele. V prvem oddelku čitamo podatke za zgodovino slovenskega petja; v drugem kratke živatopise (deloma se slikami) umrlih slovenskih skladateljev; in v tretjem živatopise (tudi se slikami) še živečih slovenskih skladateljev. Knjižice se bode razveselil vsak prijatelj slov. petja. Vnanja oprava knjižice dela vso čast „Narodne tiskarni“. Cena broširane knjižice je

80 kr., lepo vezane z zlato obrezo 1 glđ. 50 kr., po pošti 5 kr. več. Dobiva se pri ljubljanskih knjigarjih in knjigovezu p. J. Bonaču v Ljubljani.

Tržno poročilo.

Cene se razume, kakor se prodaja na debelo blago za gotov denar).

Cena od for. do for.

Kava Moea	100 K.	132.—	134.—
Rio biser jako fina		—	—
Java		126.—	127.—
Santos fina		114.—	115.—
„ srednja		107.—	108.—
Guatemala		118.—	120.—
Portorico		133.—	135.—
San Jago de Cuba		136.—	137.—
Ceylon plant. fina		133.—	136.—
Java Malang. zelena		118.—	119.—
Campinas		—	—
Rio oprana		—	—
„ fina		114.—	115.—
„ srednja		106.—	108.—
Casula-ligne v zabojih		29.50	30.—
Macisov cvet		390.—	400.—
Inger Bengal		22.—	23.—
Papar Singapore		66.—	67.—
Penang		54.—	55.—
Batavia		55.—	56.—
Piment Jamaika		34.50	39.—
Petrolej ruski v sodih	100 K.	7.75	—
„ v zabojih		8.75	—
Ulje bombažno amerik.		32.—	34.—
Leece jedilno j. f. gar.		41.—	42.—
dalmat. s certifikat.		44.—	45.—
amizno M.S.A. j. f. gar.		53.—	54.—
Aix Vierge		64.—	66.—
„ fina		60.—	62.—
Rožiči puljski		7.50	7.75
„ dalmat. s cert.		—	—
Smokve puljske v sodih		15.50	16.—
„ v venci		—	—
Limon Mesina zaboj		6.—	6.50
Pomeranče Puljske		—	—
Mandiji Bari la	100 K.	100.—	102.—
„ dalm. la. s cert.		—	—
Pignoli		69.—	71.—
Riz italij. najljepši		19.—	19.25
„ srednji		17.50	18.—
„		15.50	16.—
Rangoon extra		14.75	15.—
„ la. carinom		12.25	12.50
„		—	—
Sultanine dobre vrsti		40.—	42.—
Šuhe grozdje (opuva)		24.—	25.—
Cibete		—	—
Slaniki Yarmouth	rod	—	—
Polenovke srednje velikosti	100 K.	34.—	—
„ volike		—	—
Sladkor centrifug. v vrečah		30.75	—
„ certifikat.		10.50	—
Pašol Coka		8.—	—
Maadloni		8.50	—
svetlorudeči		—	—
temnorudeči		8.75	—
bohinjski		9.—	—
kanarček		9.50	—
beli, veliki		7.—	—
zeleni, dolgi		6.25	—
„ okrogli		6.—	—
mešani, štajerski		92.—	94.—
Maslo		2.—	—
Sono konjsko		2.—	3.20
„ volovsko		3.—	3.80
Slama		—	—

Znaten postransk zaslužek,

ki se vedno veka in ki dolgo let traja, morejo si pridobiti pripravne in zanesljive osebe (odsluženi žandarji imajo prednost), katere so v vedne dotiki z občinstvom. — Vprašanja je pošiljati: „G. S. 1890“ Graz, postlagernd. 11—25

Obbrežno kopališče FONTANA,

ob nasipu mola Santa Teresa.

Posebni oddelki, terase in toilettes za gospe in gospode.

Posebno pripravljena kopelj za otroke, s katerimi lahko vstopijo tudi gospe.

Douchi od vodovoda „Aurisina“. GORKE KOPELI IN GORKI DOUCHI.

Telefon je brezplačno na razpolaganje občinstvu.

Restavracija in kavarna se skupno teraso. Notranje in zunanje galerije.

Kopališče se je odprlo

z dnem 1. junija

Jedna kopel za odraslene f. —30
„ otroke —20

Gorka kopel —80
„ z douchem 1.—

Proti sredi meseca junija bode zavod električno razsvitljen z 6 obočnimi in 20 žarnimi svetilkami.

Informacije dobivajo se v mestnej pisarni gledališča Polytheama na Korzu in sicer od 10 ure zjutraj do 1 ure popoldne in od 3 do 5 ure popoldne; tam se tudi vzprejemajo naročila.

Radi znižanja cen naročilom za obitelji, kakor tudi za gospode državne in mestne uradnike, se je obrniti do lastnika sanega (Via del Pesce 2), s katerim se more govoriti vsaki dan od 9. do 11. ure popoldnem.

9—9

Nadzorstvo.

5—5

Mejnarodni promet
prve Primorske družbe za prevažanje mēblev
KONRAD EXNER
via Squero Nuovo št. 7, skladišča via Ferriera
št. 9 (Telefon št. 265) v Trstu.

Podružnice v Pulji, Gorici, na Reki in v Opatiji
Zavod za shranjevanje mēblev in efektov.
Prevažanje mēblev vzprejemlje se na vse strani.
— Razpošilja in vzprejemlje se v varstvo
kovčegi, zaboji, koši itd.

Trgovinska agentura državnih železnic. —
Spedijski bureau c. kr. južne železnice
v OPATJI.

Redna dovažanja in odvažanja do in od parnikov.
— Nakladanja in razpošiljanja na vse strani. —
Zastopniki v vseh mestih doma in v inozemstvu.
Služba za poštno in hitro pošiljate in pošiljate
8-2 priloge.

Glavna agentura paroplovnih družb za
Istro in Dalmacijo.

NB. Prazni vozovi za prevažanje mēblev odpo-
šilja se točno na vse postaje. Informacije
točne in gratis. Vprašanja je stavljati di-
rektno na centralo v Trstu.

Riccardo Dinelli
Via S. Lazzaro št. 15, Trst.
Zaloga alabastra vsake kvalitete
in oblike.
Tovarna za gips
različnih vrst na drobno in debelo.
Izdeluje kipe iz gipsa po nizkih
cenah. 22-44

Letno stanovanje
v Gorenjem Logatci s potrebno sobno
opravo za rodbino treh oseb, odda se
tako. Natančneje o tem pove gospod
Janez Ribar
v Gorenjem Logatci (Ober-Loitsch).

K W I Z D E
korneburšk živinoredilni prašek
za konje, govejoživino in ovce.

Ako se daje živini redno živinoredilni
prašek, je vsled mnogoletne izkušnje iz-
vrstno sredstvo proti slabemu teku, mol-
ženji krvi in za izboljšanje mleka. Cena
mali škatljici 35 kr., veliki 70 kr.

Kwizde krepečajoča krma za konje
in govedo za brzo pomoč onemogle ži-
vine in pospeševanje reje. — V zabojih
po 6 in 3 gld. in omotih po 30 kr.

Kwizde svinjski prašek za pospe-
ševanje reje in brzo pomoč onemogle
živine. — 1 veliki omot gld. 1.26, mali
63 kr.

Pristno se dobi po vseh lekarnah in pro-
dajalnicah mirodij avstr.-og. monarhije.

Da se varuje pomet, prosimo p. n. občin-
stvo, da zahteva o kupovanji teh sredstev
vedno Kwizde pripravate in pa se pazi
na gorenjo varnostno znamko.

Pošilja se po pošti proti povzetju
vsak dan po glavnem skladišču: Kreis-
apothek Korneuburg pri Dunaju

Franz Joh. Kwizda,
c. kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni doba-
vitelj za živinozdravniške preparate.

Carlo Pirelli
mejnarnodni agent in speditér
Trst, Via Arsenale št. 2.
Oddaje listke za železnice in parobrode mornarjem in
delalcem po nizkih cenah in na vse kraje. 5-8

Prva Brnska firma za razpošiljanje manufakturnega blaga
Bernhard Ticho — Brno
Krautmarkt št. 18, — razpošilja po poštne povzetju.

RAJE CREPE čista volna, dvojna širokost 10 metrov gld. 5	SIFON 1 kom. 30 vatlov I. vrste g. 5.50 najboljše kakovosti g. 6.50	Zastor od jute turški vzorec, kompletne zastor gld. 2.30
NOUVEAUTÉS snovij za ženske obleke: z modnimi črtami in carreaux, dvojna širokost, 10 m. gl. 4	KANEVAS 1 k. 30 vatlov lila gl. 1.80, 1 k. 30 vatlov rdeč gl. 5.20 Kane- vas iz niti 1 k. 30 vatlov lila in rdeč gl. 6.—	Holandske dolge preproge (o- stanki) 10-12 met. dolge 1 o- stanek gld. 3.60
PISANO praktična snov za hišne obleke 10 metrov gld. 4.	RAJE-RIPS v vseh barvah, 10 m. gl. 3.50	Najnovejši francoski volili, kise morejo prati, krasnih načrtov, 10 metrov gld. 3.50
Gladkobarvena moderna snov v vseh novih barvah dvojna širokost 10 met. gld. 5.—	OKSFORD ki se more prati, dobre kakov- vosti, 1 kom. 30 vatlov gld. 1.50	Rjuhe brez šiva iz dobrega doma- čega platna 3 kom. gld. 3.50
CHEVRON nove vrste, črtana snov, dvojno širokost 10 m. gl. 5.50	Zofir za srajce najboljše, kar se more priporo- čati, 1 kom. 30 vatlov gl. 6.50	Platneni Java-robci z zavozlani mi franžami 6 kom. gld. 2.10
Trožica (Dreidraht) dobre kakovosti 10 m. g. 2.80	BOSTON ki se more prati, najnovejši deseni, 10 metrov gld. 3.—	Ženske srajce iz šifona in platna s fino štikarijo 3 kom. gld. 2.50
ČRNI TERNO saksonski fabrikat, dvojna širokost 10 m. gl. 4.50	Jedna Rips-garnitura obstoječa od 2 pogrinjal za poste- ljo in 1 zamizo, sesvilnimi fran- žami gld. 4.—	Ženske srajce iz trpežnega plat- na, obrobljene s čipkami 6 k. g. 3.25
DOMAČE PLATNO 1 komad 30 vatlov gld. 1.50 1 " 30 " " " 1.50	Tunis-portiere za 1 okno, kompletne 2 dela f. 3.50	Moške srajce lastnega izdelka be- le ali barvene 1 kom. I. vrste gld. 1.80 II. vrste gld. 1.20
KING-WEBE bolje nego platno 1 kom. 1/4 širok, 30 vatlov gld. 6.—	Jedna garnitura od jute 2 posteljna in 1 namizno pregr- njalo z franžami gld. 3.50	Srajce za delavce iz rumenkega oksforda, kompletne, velike 3 kom. gld. 2.—
		Normalna srajca kompletne veli- ka, 1 kom. g. 1.50 Normalne hlače komp. velike, 1 kom. gld. 1.50
		Poletno ogrinjalo 1/4, dolgo g. 1.20
		1 konjska plahta najboljšega iz- delka, 190 cm dolga, 130 cm ši- roka, gl. 1.50. Carskorumena plahta za šikarje 1 kom. g. 2.50

Vzorci gratis in franko — Ilustrovan modni žurnal „Brüner Neuheiten“ gratis in franko.

Najboljša 27-40
Brnska sukna
razpošilja po originalnih tovarniških cenah
tovarna finega sukna
Sigel-Imhof
v Brnu.
Za elegantno pomladno in poletno moško
obleko zadosti je 1 odrezek v dol-
gosti 3-10 metra, to je 4 Dunajski vatli
1 odrezek iz pristne ovčje volne velja:
gld. 1.80 iz navadne
gld. 2.75 iz fine
gld. 10.50 iz jako fine
gld. 12.10 iz najfinejše
Nadalje se v največji izbiri: s svilo pretkana
grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden
za lovec in turiste, peruvienne in tosking
za salonsko obleke, prepisana sukna za g-
uradnike, blago iz sukanca za moške in
dečke, ki se sme prati, pristna pique-gilet-
blaga itd. — Za dobro blago, natančno
odgovarjajočo in točno dopolnjevalno se jamči.
Uzorci sastonj i franko.

Podpisani imadu na svojem skladišču
— u Trstu, ulica Zonta br. 5 — svako-
vrstne strojeve za gospodarstvo i svaku
drugu porabu. Osobito preporučuju sisaljke
(pumpe) za vodnjake i cieve, mlatilnice i
čistilnice žita, mrvilnice kuruze, stiskalnice
(preše) mastilnice groždja itd. Prodavaju
izvrstnu domaću i izvanjsku robu uz nizke
cene te ju razpošilja prosto od carine,
tako da nije uz svu carinu skuplja n go-
li je drugdje.
Postarati će se. da njim neuzmanjka
škropilnicah Cande o proti peronospori,
kojim daju svi vinogradari prvenstvo pred
drugimi, tako da će moći svim naručbam
zadovoljiti
Schivitz e Comp.

Spomladansko zdravljenje.
Čaj „Tiso cvetlice“ (Millefiori).
Čisti kri. Izvrstno sredstvo, ako peče v želodcu,
kakor tudi proti zabasanju in hemoroidom. En
zavitek, zadosten za zdravljenje stane 50 kr. in
se dobi v odlikovanej lekarni Praxmarer „Ai due
Mori“ Piazza Grande. 6-10

Srečke Dunajske razstave po 1 gl.
16-3 Vsaka srečka je veljavna za obojna žrebanja.
Seznamek dobitkov za obojna žrebanja. 1 8
Prvo žrebanje 14. avgusta 1890. Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

1 dobitnik vreden 50000 gld.	1 dobitnik vreden 50000 gld.
1 " " 5000 " "	1 " " 5000 " "
1 " " 2000 " "	1 " " 2000 " "
1 " " 1000 " "	1 " " 1000 " "
2 dobitka vredna vsak 500 " "	2 dobitka vredna vsak 500 " "
5 dobitkov vredni 300 " "	5 dobitkov vredni 300 " "
10 " " 100 " "	10 " " 100 " "
20 " " 50 " "	20 " " 50 " "
50 " " 20 " "	50 " " 20 " "
200 " " 10 " "	200 " " 10 " "
2000 " " 1 " "	2000 " " 1 " "

Srečke po 1 gld. V TRSTU pri:
Gius. Bolaffio, Alessandro Levi

J. & S. KESSLER, v BRNU
(MORAVSKA).
Največja in najcenejša razprodajalnica za poletje.
Ceniki moškega in ženskega perila, tkanin in galanterijskega blaga, vzorci sukna in
odrezki brezplačno in franko. Razpošiljatev po povzetju.

Zaloga suknenege blaga.
Blago za poletno obleko, more se oprati,
najnovejše, praktično, 6 in pol metr. za
popolno moško obleko, for. 3.—
Sukneni ostanki za moške obleke in
ženske dežne haljine, 3.10 m. za celo
obleko f. 3.75
Pristni angleški Ševiot, 3.10 m. za po-
polno moško obleko for. 8.50, 7.50 in f. 6.—
Blago za vrhno suknjo najnovejših barv,
najfinejše kakovosti, 2.10 m. za popolno
vrhno suknjo for. 6.—
Elegantno urejeni uzorniki z 400 podo-
bami gospodom krojačem nefrankirano.
Potni plašči, volneni, 3.50 dolgi 1.60
široki for. 1.50

Blago za ženske noše.
!! Najugodnejša prilika !!
Blago-zefir, pristno barvano, najkras-
nejših barv 10 metrov for. 3.50
Carirvano in progasto modno blago,
60 cm. široko, za ponočne suknje, žensko
in otroško obleko, 10 metrov for. 2.50
Župon- in trolično blago vseh barv 10
m. I. vrste 3.50, II. vrste for. 2.80
Brocat-, Jakuart in volneno Rips-blago,
6 cm. široko, v vseh mogočih barvah 10
metrov for. 3.60
Nervi, 90 cm. širok, nežno lisasto modno
blago najnovejših barv, 10 metrov for. 1.50
Beige in Doris, najnovejše gladko in kari-
rovano sukno iz čiste volne 10 metr. f. 6.50
Terno in kašmir, dvojnato široko, črno
in barvauo 10 metrov for. 4.—
Plavi tisk in francoski Creton za
opravno obleko, 10 metrov f. 250 f. 2.50
Volneni atlas, dvojnato široko volneno
sukno, črno in v vseh barvah, 10 m. f. 6.50

Zastori, odeje, preproge.
Zavese iz jute, najnovejših tiskov, po-
polno dvobarvno f. 2.30 četverbarvne f. 3.50
Garnitura iz jute, 2 odeji za postelje in
1 za mizo, najnovejših tiskov, dvobarvne
for. 3.50, četverbarvne for. 6.—
Štepane Rouge-odeje, popolno dolge in
široke, komad for. 3.—
Jacquard-Manilla preproge, 10 metr.
dolge trpežne kakovosti for. 3.50
Rips-garnitura, 2 posteljni in 1 namizna
odeja, najmoden jše barvene sestave f. 4.50

Modne stvari za gospode.
Srajce za gospode iz šifona, kretona,
oxford, najboljše izdelke I. a f. 1.80 II. a f. 1.20
Oxford-srajce za delavce močno dobre
kakovosti, 3 komadi prve vrste for. 3.—
Spodnje hlače iz trpežnega platna, za 3
komade I. v. for. 2.50 II. vrste for. 1.50
Normalno perilo, Jägerjev sistem, iz
čiste volne, za gospode in gospe, 1 srajca
f. 3.50, 1 hlače 3 f., iz pavole 1 kom. f. 1.50
Moške nogovice za poletje, bele in bar-
vane pletene, 6 parov for. 1.10
Svileno-Finich nogovice za potne noge,
12 parov for. 1.20
Žepne rute, 12 kom. obrobljene, z barva-
nim obrobljem, za moške f. 1.20 za gospe f. 1.—
Čepice iz sukna iz najfinejšega brnskega
sukna, za gospode in dečke, 6 kom. f. 1.20

Perilo za gospe.
Ženske srajce, 6 kom. iz trpežnega platna
z zobci f. 3.25 s štikarijo for. 5.—
Nočni korseti iz finega šifona in finim
štikanjem, 3 kom. I. v. f. 4. II. v. f. 1.80
Ženski predpasniki iz oxforda, kretona,
surovega platna ali šifona, 6 kom. for. 1.60
Spodnje kitlje za gospe iz rouge, suro-
vega platna ali šifona, 3 kom. f. 3.— iz
mohairja ali zefirja, 1 kom. f. 1.50 in f. 3.—
Rute za na glavo iz foila, najnovejših
uzorov, 6 komadov for. 1.20
Ženske nogovice za poletje, bele in bar-
vane, 6 parov pletenih for. 1.50

Blago iz platna in tkanine.
1 komad = 29 vatlov
Domače platno močno kakovosti, 1 kom.
(29 vatlov) 1/4, for. 5.50, 1/4 for. 4.20
King-tkanina, bolja od platna, najboljše
znanke 1 kom. 1/4, for. 7.50, 1/4 for. 5.80
Oxford najnovejših vzorcev, 1 kom. (29
vatlov) for. 1.50
Chifon za moško in žensko perilo, 1 kom.
(30 vatlov) I. v. for. 3.50, II. vrste for. 1.50
Cannevas za posteljne preproge, 1 kom.
(30 dunajskih vatlov) I. v. f. 6 f., II. v. f. 5.20
Atlas Gradl za posteljne preproge, 1
komad (30 dunajskih vatlov) I. vrste for.
7.50 II. vrste for. 5.50